ਕਾਲਬਾਈ

ਬਨਾਮ

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 763)

30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2019

[ਆਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਕੋਡ, 1860: ਐਸ. ਐਸ. 304 ਭਾਗ 2 ਅਤੇ 3-ਕਤਲ-ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ-ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਰਮਿਆਨ ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਭਰਜਾਈ ਜੋ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਉੱਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ-ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦਾ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ-ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। 302 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ' ਤੇ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੂ/ਐਸ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 304 ਭਾਗ II-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 302 ਐੱਸ. 304 ਭਾਗ 2 ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (1998) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 355 – 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(1998) 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 355 ਪੈਰਾ 8 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.763।

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 25.03.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2002 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ ਨੰਬਰ.453 ਵਿੱਚ ਇੰਦੌਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ।

ਪਵਨ ਰੇਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਰਾਧਾ ਮੁਤਕਰ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਰੂਪਮਾ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੰਦੌਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 25.03.2014 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੈਃ

ਮ੍ਰਿਤਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਵਿਜੈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ। ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਜੈ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ' ਤੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਬੱਤੀਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਉਬਾਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਮ. ਵਾਈ. ਹਸਪਤਾਲ, ਇੰਦੌਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ। ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਉਦੈ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਨੂੰ 96 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ

ਸੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਈ. ਓ. ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ-ਕਮ-ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ-ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਰੀਜ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ-ਕਮ-ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ 20.08.1999' ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਦੀ ਆਈ. ਡੀ. 1 'ਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਲਾਬਾਈ ਅਤੇ ਵਿਜੈ ਸਿੰਘ ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 24 ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ 21.08.1999 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 2,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਜੈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

4. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 02.07.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਸੀਮਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈਃ

“ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

5. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

7. ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਸੀ. ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਬੁਖਾਰ ਸੀ, ਨਬਜ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਹੀ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, (1998) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 355, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਬਿਆਨ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। 02.07.2015 ਉੱਤੇ

ਸੀਮਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨੋਟਿਸ ਹੈ।

10. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11. ਸੀਮਤ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

12. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁੱਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਵਿਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਪੰਵਾਰ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ.15ਗਵਾਹ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ "ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾੜ ਸਕਦੇ ਹੋ" ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈਃ

“ਪ੍ਰਸ਼ਨਃ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾੜ ਸਕਦੇ ਹੋ?
ਜਵਾਬਃ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਭੈਣ ਕਾਲਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁੱਧ ਉਬਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ (ਬੱਤੀ ਵਾਲਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ) ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ”

13. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਜੈ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਵੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 114 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ

ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਣਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਜੈ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਲ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਕੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

14. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂਃ “60.ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਥਾਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ II ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਲਾ ਬਾਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਲਾ ਬਾਈ ਨੇ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸਾੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ 96 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡਾ. ਏ. ਕੇ. ਦੀਕਸ਼ਿਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ-11) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ (ਸੜਨ), ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਲਿਤਾ ਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 3 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-17) ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਦਿ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ”

15. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਲਾ ਬਾਈ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ (ਉੱਪਰ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੜਦਾ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਬੱਤੀ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਵੀ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਟੋਵ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵੀ

ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਲਦਾ ਹੋਇਆ ਚੁੱਲ੍ਹਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਜਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 2,3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈਃ

“2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜ੍ਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੀਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹ ਮੇਗਨ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ, 32 ਵਿੰਗ (ਐੱਮ. ਟੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ) ਦੇ ਚਾਹ-ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 50,000 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦਾ ਬਲਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸਟੋਵ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜ੍ਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਲਦੀਆਂ ਵਿੱਟਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਲਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਹ 50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜ੍ਹਾ ਅਚਾਨਕ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਬਲਦਾ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। "

17. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate